

[Hendriksen.]

stri, ogsaa vil komme til at gælde for Handels- og Kontorlærlingeforholdet. Men er det i og for sig en Ulykke? For øvrigt er denne Begrundelse ikke en Gang rigtig, for mange af Bestemmelserne vil nødvendigvis, fordi der er Tale om meget forskellige Erhverv, blive formet paa en helt anden Maade.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen ikke mente at kunne give en særlig Lovgivning for Handels- og Kontorlærlingene sin Tilslutning, men paa den anden Side er jeg glad ved af det ærede Medlems Udtalelser at forstaa, at det ærede Medlem vil gaa med til, at der for Handels- og Kontorlærlingeforholdets Omraade bliver fastsat Bestemmelser af en saadan Karakter, at Handelen kunde tiltræde dem. Det er jo altid noget; vi finder nok hinanden.

At den nuværende Lov ikke altid overholdes, er desværre en Kendsgerning, idet den skriftlige Lærlingekontrakt ikke er blevet gennemført, som den skulde, hvad der efter mit Skøn skyldes, at Handelen stadig har ventet paa en ny og bedre Lov paa dette Omraade. Det er ikke ukendt, at man overfor Beklagelser over, at den skriftlige Kontrakt ikke er gennemført i Handelen, netop har henvist til den forestaaende Revision; jeg deler naturligvis ikke den Opfattelse, at man skal skyde Lovens Overholdelse fra sig, det gør jeg heller ikke selv, men jeg forstaa, at Administrationen i Virkeligheden ogsaa har fundet det nødvendigt at tolerere dette.

I Realiteten er Forholdet dog, at det, der er i Vejen, i første Række er, at man fra Handelsstandens Side ikke kan bruge den nuværende Lov, og derfor er, som ogsaa før nævnt, en Revision paakrævet; men lad mig straks tilføje, at man langt mindre kan bruge det af den højtærede Socialminister fremsatte Lovforslag, der, hvis det bliver ophøjet til Lov, vil faa højst ubehagelige Følger og i høj Grad vil medvirke til at forøge Vanskelighederne ved at skaffe unge Mennesker en rimelig Uddannelse.

Det er en Kendsgerning, at de gode Lærlingeplasser i stigende Grad er gaaet ned i Antal, siden vi fik Lærlingeloven af 1921, og en stor Mængde af de Firmaer — jeg taler naturligvis her udelukkende paa Handelens Vegne —, der baade behandler deres Folk godt og er i Stand til at give deres unge Mennesker en god Uddannelse, søger udenom Lærlingeloven, fordi de ikke vil ud for Voldgiftssager og Erstatningskrav af en saa urimelig Art, som det er meddelt mig desværre ret ofte foreligger. Man kommer udenom Loven ved at for-

lange, at Lærlingen inden sin Tiltræden skal være fyldt 18 Aar, og man vil ogsaa kunne komme udenom det foreliggende Lovforslag paa nøjagtig samme Maade, hvis det bliver ophøjet til Lov.

Det er klart, at saa længe der er Rekruteringsmateriale i saa overvældende Omfang, som Tilfældet er for Tiden, kan netop de vel ansete Firmaer meget let stille dette Krav om en Begyndelsesalder paa 18 Aar; men det betyder i adskillige Tilfælde, at de unge Mennesker maa vente baade 2 og 3 Aar, før de kan tiltræde Lærlingeplassen, og et saadant Forhold er dog alt andet end tilfredsstillende — det gaar jeg ud fra, at selv den højtærede Socialminister vil indrømme mig.

Jeg skal afholde mig fra yderligere Udtalelser nu ved Sagens første Behandling, der vil jo blive Lejlighed til i Udvalget at faa en Diskussion i Gang om disse Spørgsmaal. Men jeg vil gerne hævde, at det foreliggende Lovforslag uvægerligt vil føre til, saaledes som allerede den nugældende Lov gør det, men i langt større Omfang, at vi kommer helt eller næsten helt væk fra den praktiske fyldestgørende Uddannelse i de unge Aar. Og det er min Overbevisning, at det først og fremmest vil være til Skade for de unge Mennesker, der ønsker denne Uddannelse, hvis man gaar med til en Lovgivning, som fører til dette Resultat og saaledes kun kan forøge de store Vanskeligheder, vi har ved at faa Ungdommen beskæftiget i det bedst muligt uddannende Arbejde.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder sagde i sin Omtale af Handels- og Kontorlærlingene bl. a., at Forholdene indenfor Handels- og Kontorfaget var kaotiske. Men hvis det ærede Medlem tror, at Forholdene indenfor dette Fag vil blive bedre, dersom man ophøjer det foreliggende Lovforslag til Lov, maa jeg bedrøve det ærede Medlem med, at saa er han galt afmarcheret. Det ærede Medlem talte ogsaa om Undtagelsesbestemmelserne i § 2 og mente, at disse Undtagelsesbestemmelser i Virkeligheden var unødvendige eller i hvert Fald ganske overdrevne. Jeg er her i det lykkelige Tilfælde at være enig med den højtærede Socialminister, for de Undtagelsesbestemmelser, der er Tale om i § 2, omfatter jo kun Specialarbejde og ikke Oplæring i den egentlige Handels- og Kontorvirksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Schrøder omtalte ogsaa Lærlingenævne og nævnte § 21, Stk. 4. Jeg forstod ikke fuldt ud, hvad det var, det ærede Medlem mente, men jeg havde dog det Indtryk, at det